

(Rättsakter som antagits med tillämpning av avdelning VI i Fördraget om Europeiska unionen)

RÅDETS RAMBESLUT

av den 28 november 2002

om förstärkning av den straffrättsliga ramen för att förhindra hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse

(2002/946/RIF)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA RAMBESLUT

med beaktande av Fördraget om Europeiska unionen, särskilt artikel 29, artikel 31 e och artikel 34.2 b i detta,

med beaktande av Republiken Frankrikes initiativ ⁽¹⁾,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

- (1) Ett av Europeiska unionens mål är att ge medborgarna en hög säkerhetsnivå inom ett område med frihet, säkerhet och rättvisa genom att bland medlemsstaterna utforma gemensamma insatser på områdena polissamarbete och straffrättsligt samarbete.
- (2) Inom denna ram bör åtgärder vidtas för att bekämpa hjälp till olaglig invandring, både i samband med olaglig gränspassage i strikt mening och i avsikt att stödja nätverk som utnyttjar människor.
- (3) Det är därför av avgörande betydelse att det görs en tillnärmning av befintliga rättsliga bestämmelser, särskilt avseende å ena sidan den exakta definitionen av överträdelsen i fråga och undantagen, vilket behandlas i rådets direktiv 2002/90/EG av den 28 november 2002 om definition av hjälp till olaglig inresa, transitering och vistelse, och å andra sidan minimibestämmelser för påföljderna, ansvar för juridiska personer och behörighet, vilket behandlas i detta rambeslut ⁽³⁾.
- (4) Det är även av avgörande betydelse att möjliga åtgärder inte begränsas till endast fysiska personer, utan att åtgärder föreskrivs i fråga om juridiska personers ansvar.

(5) Detta rambeslut kompletterar andra instrument som har antagits för att bekämpa olaglig invandring, olaglig anställning, människohandel och sexuellt utnyttjande av barn.

(6) När det gäller Island och Norge utgör detta rambeslut en utveckling, i enlighet med det avtal som ingåtts mellan Europeiska unionens råd och Republiken Island och Konungariket Norge om dessa staters associering till genomförandet, tillämpningen och utvecklingen av Schengenregelverket ⁽⁴⁾, av de bestämmelser i Schengenregelverket som omfattas av det område som avses i artikel 1 E i rådets beslut 1999/437/EG av den 17 maj 1999 om vissa tillämpningsföreskrifter för det avtalet ⁽⁵⁾.

(7) Förenade kungariket deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artikel 8.2 i rådets beslut 2000/365/EG av den 29 maj 2000 om en begäran från förenade konungariket Storbritannien och Nordirland om att få delta i vissa bestämmelser av Schengenregelverket ⁽⁶⁾.

(8) Irland deltar i detta rambeslut i enlighet med artikel 5 i protokollet om införlivande av Schengenregelverket inom Europeiska unionens ramar, som fogats till Fördraget om Europeiska unionen och Fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen samt artikel 6.2 i rådets beslut 2002/192/EG av den 28 februari 2002 om Irlands begäran om att få delta i vissa bestämmelser i Schengenregelverket ⁽⁷⁾.

⁽¹⁾ EGT C 253, 4.9.2000, s. 6.

⁽²⁾ EGT C 276, 1.10.2001, s. 244.

⁽³⁾ Se sidan 17 i detta nummer av EGT.

⁽⁴⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 36.

⁽⁵⁾ EGT L 176, 10.7.1999, s. 31.

⁽⁶⁾ EGT L 131, 1.6.2000, s. 43.

⁽⁷⁾ EGT L 64, 7.3.2002, s. 20.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Påföljder

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att de överträdelse som anges i artiklarna 1 och 2 i direktiv 2002/90/EG medför effektiva, proportionella och avskräckande straffrättsliga påföljder som kan leda till utlämning.

2. I tillämpliga fall kan de straffrättsliga påföljder som avses i punkt 1 åtföljas av följande åtgärder:

- Förverkande av de transportmedel som har använts för att begå brottet.
- Förbud mot att direkt eller genom mellanhand utöva den yrkesverksamhet under vilken brottet begicks.
- Utvisning.

3. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att sådana överträdelse som anges i artikel 1.1 a och, i den mån det är relevant, i artikel 2 a i direktiv 2002/90/EG, medför frihetsstraff med en högsta straffsats som inte får understiga åtta år, om de har begåtts i vinstsyfte och under någon av följande omständigheter:

- Brottet har begåtts som ett led i en kriminell organisations verksamhet enligt rådets gemensamma åtgärd 98/733/RIF. ⁽¹⁾
- Brottet har varit förenat med livsfara för de personer som utsätts för brottet.

4. Om det är nödvändigt för att bevara enhetligheten i det nationella påföljdssystemet, skall de gärningar som anges i punkt 3 medföra frihetsstraff med en högsta straffsats som inte får understiga sex år, förutsatt att det är ett av de strängaste straffen för brott som är lika allvarliga.

Artikel 2

Juridiska personers ansvar

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att juridiska personer kan ställas till ansvar för sådana överträdelse som avses i artikel 1.1 och som begås för den juridiska personens räkning av en person som har agerat antingen på egen hand eller som en del av ett organ inom den juridiska personen och som har en ledande ställning inom den juridiska personen, grundad på

- befogenhet att företräda den juridiska personen,
- befogenhet att fatta beslut på den juridiska personens vägnar, eller
- befogenhet att utöva kontroll inom den juridiska personen.

⁽¹⁾ EGT L 351, 29.12.1998, s. 1.

2. Förutom i de fall som redan har angivits i punkt 1, skall varje medlemsstat vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person kan ställas till ansvar om brister i den övervakning eller kontroll som skall utföras av en sådan person som avses i punkt 1 har möjliggjort sådana överträdelse som avses i artikel 1.1 när de begås för den juridiska personens räkning av en person som är underställd denna.

3. Den juridiska personens ansvar i enlighet med punkterna 1 och 2 får inte utesluta lagföring av fysiska personer som är gärningsmän, anstiftare eller medhjälpare till ett brott enligt punkt 1.

Artikel 3

Påföljder för juridiska personer

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som ställs till ansvar i enlighet med artikel 2.1 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder, som skall innefatta bötesstraff eller administrativa avgifter och som kan innefatta andra påföljder, som

- a) frantagande av rätt till offentliga förmåner eller stöd,
- b) tillfälligt eller permanent näringsförbud,
- c) rättslig övervakning,
- d) rättsligt beslut om likvidation.

2. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att säkerställa att en juridisk person som ställs till ansvar i enlighet med artikel 2.2 kan bli föremål för effektiva, proportionella och avskräckande påföljder eller åtgärder.

Artikel 4

Behörighet

1. Varje medlemsstat skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet med avseende på sådana överträdelse som avses i artikel 1.1 och som begås

- a) helt eller delvis på medlemsstatens territorium,
- b) av en av dess medborgare, eller
- c) till förmån för en juridisk person som är etablerad på denna medlemsstats territorium.

2. Om inte annat följer av bestämmelserna i artikel 5, kan en medlemsstat besluta att inte tillämpa eller att endast i särskilda fall eller under särskilda omständigheter tillämpa behörighetsregeln i

- punkt 1 b,
- punkt 1 c.

3. Varje medlemsstat skall skriftligen underrätta rådets generalsekreterare om sitt beslut att tillämpa punkt 2, om så är lämpligt med angivande av de särskilda omständigheter eller förhållanden då beslutet skall gälla.

Artikel 5

Utlämning och åtal

1. a) Varje medlemsstat som enligt sin nationella lagstiftning inte utlämnar sina egna medborgare skall vidta nödvändiga åtgärder för att fastställa sin behörighet rörande sådana överträdelser som avses i artikel 1.1 när de begås av dess egna medborgare utanför dess territorium.

b) Varje medlemsstat skall, när någon av dess medborgare anklagas för att i en annan medlemsstat ha begått sådana överträdelser som det hänvisas till i artikel 1.1 och den inte utlämnar denna person till den andra medlemsstaten enbart på grund av dennes medborgarskap, hänskjuta fallet till sina egna behöriga myndigheter för väckande av åtal, om så är lämpligt. För att möjliggöra åtal skall de akter, den information och de bevisföremål som rör brottet överlämnas enligt förfarandena i artikel 6.2 i den europeiska utlämningskonventionen av den 13 december 1957. Den ansökande medlemsstaten skall informeras om det åtal som väcks och om resultatet av detta.

2. I denna artikel skall "medborgare" i en medlemsstat tolkas i enlighet med varje förklaring som denna stat avgett enligt artikel 6.1 b och 6.1 c i den europeiska utlämningskonventionen, i tillämpliga fall ändrad genom en förklaring som avgetts med avseende på konventionen om utlämning mellan Europeiska unionens medlemsstater⁽¹⁾.

Artikel 6

Internationell flyktingrätt

Detta rambeslut skall vara tillämpligt utan åsidosättande av det skydd som ges flyktingar och asylsökande enligt den internationella flyktingrätten eller andra internationella instrument som rör de mänskliga rättigheterna, särskilt medlemsstaternas uppfyllande av sina internationella åtaganden enligt artiklarna 31 och 33 i 1951 års konvention om flyktingars rättsliga ställning, ändrad genom 1967 års New York-protokoll.

Artikel 7

Överföring av information mellan medlemsstaterna

1. Om en medlemsstat underrättas om sådana överträdelser som avses i artikel 1.1 och som strider mot en annan medlemsstats lagstiftning om inresa och vistelse för utlänningar, skall den informera denna medlemsstat.

2. Varje medlemsstat som, på grund av en överträdelse av dess nationella lagstiftning om utlänningars inresa och vistelse, begär att en annan medlemsstat skall väcka åtal mot sådana överträdelser som avses i artikel 1.1, skall genom en officiell rapport eller ett intyg från de behöriga myndigheterna ange vilka bestämmelser i dess lagstiftning som har överträtts.

Artikel 8

Territoriell tillämpning

Detta rambeslut skall tillämpas på Gibraltar.

Artikel 9

Genomförande

1. Medlemsstaterna skall vidta de åtgärder som är nödvändiga för att följa bestämmelserna i detta rambeslut före den 5 december 2004.

2. Medlemsstaterna skall senast samma dag till rådets generalsekretariat och kommissionen överlämna texterna till de bestämmelser som överförs skyldigheterna enligt detta rambeslut till nationell lagstiftning. Rådet skall på grundval av en rapport som kommissionen skall utarbeta utifrån dessa uppgifter, före den 5 juni 2005 bedöma i vilken utsträckning medlemsstaterna har följt bestämmelserna i detta rambeslut.

Artikel 10

Upphävande

Bestämmelserna i artikel 27.2 och 27.3 i 1990 års Schengenkonvention skall upphävas från och med 5 december 2004. Om en medlemsstat genomför detta rambeslut i enlighet med artikel 9.1 före den dagen, skall nämnda bestämmelser upphöra att gälla för denna medlemsstat från och med dagen för genomförandet.

Artikel 11

Ikraftträdande

Detta rambeslut träder i kraft samma dag som det offentliggörs i Officiella tidningen.

Utfärdat i Bryssel den 28 november 2002.

På rådets vägnar

B. HAARDER

Ordförande

⁽¹⁾ EGT C 313, 23.10.1996, s. 12.